

แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา
ในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

THE DEVELOPMENT MODEL OF ENGLISH COMMUNICATIVE SKILLS
OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS IN CHACHAENGSAO PROVINCE
FOR ASEAN COMMUNITY

กัญกร เอี่ยมพญา^{1*} และ นิวัตต์ น้อยมณี²

Kanporn Aiemphaya^{1*} and Niwat Noymanee²

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา ประเทศไทย^{1*}

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย²

Master of Education Program in Educational Administration in Rajanagarindra Rajabhat University,

Chachaengsao, Thailand^{1*}

Master of Education Program in Bangkok Suwarnbhumi University, Bangkok, Thailand²

Email: kanporn2512@gmail.com^{1*}

Received: 2018-09-13

Revised: 2018-11-06

Accepted: 2018-12-31

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบการพัฒนา กับครู 3) สร้างแบบพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และ 4) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการใช้แบบพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษก่อนและหลังกับผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง ในขั้นการประเมินทักษะ 169 คน ขั้นการสร้างแบบ 30 คน จากผู้รับการประเมินที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ขั้นการใช้แบบพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมปีที่ 6 จำนวน 210 คน เครื่องมือเป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ท แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

แบบประเมินทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ แบบพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที่ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เป็นแบบที่ใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟังและการพูด 2) ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการพัฒนากับครูในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น เป็นแบบที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสม กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) ผลการเปรียบเทียบการใช้แบบพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะด้านการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ครูประถมศึกษา ประชาคมอาเซียน

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) analyze the development model of English communicative skills of primary school teachers in Chachengsao province for ASEAN community, 2) evaluate assess of English communicative skills, 3) develop the model of English communicative skills. and 4) study the effect of using the development model of communicative skills. The samples in skill evaluation step were 169 persons. The samples in development step were 30 persons who could not pass the criteria. The using of developmental model, the sample size was 210 students in Prathomsuksa 6. The research tool was questionnaire with a five Likert rating scale. The data were analyzed by using by frequency, mean, standard deviation, and t-test.

The research found that: 1) The development model of English communicative skills of primary school teachers which was used to improve listening and speaking skills of English communication of English teachers who did not graduate in English major . 2) The results of comparison of before and after development with teachers. The overall and individual aspects were statistically significant at the .05 level. 3) The development model were used to improve listening and speaking skills suitable for Prathomsuksa 6. 4) The results of comparison of English communicative skills, before and after used the development model, the statistical significance at .05 level was consistent with the hypothesis.

Keywords: English communicative skills, English, primary teacher, ASEAN community

บทนำ

สมาคมประชาชาติแห่งตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asia Nations หรือ ASEAN) หรือที่เรียกกันว่าประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 3 ประชาคม คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานของอาเซียน เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน (Sintapanon & Verakaitrunton, 2013)

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ดังคำแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แถลงถึงการศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และความสำคัญของประชาคมอาเซียน โดยกำหนดให้มีการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน (The Secretariat of the Cabinet, 2014) ให้บรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2558 รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อรองรับการเปิดเสรีร่วมกับประชาคมอาเซียน ของกระทรวงศึกษาธิการ (Office of the Basic Education Commission, n.d.) ในด้านการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

อาเซียนเพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมพร้อมของครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา ให้มีทักษะเพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูในอาเซียน การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน และการพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรในการเข้าสู่อาเซียน (Tumjai, 2007)

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูไทยยังต่ำกว่ามาตรฐาน เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานด้านการสื่อสารของประเทศในประชาคมอาเซียน การพัฒนาครูไทยเพื่อให้มีทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้นนั้นเป็นปัญหาสำคัญยิ่งเพราะตลอดเวลาที่ผ่านมาความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษ มีความก้าวหน้าน้อยมาก ทั้งที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรตลอดมา โดยในระยะแรกของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มุ่งเพื่อพัฒนาคนไปศึกษาต่อต่างประเทศ และต่อมาต้องการพัฒนาให้คนไทยมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อกับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางจากการประเมินผลสำเร็จของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535- 2539) พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องรับการปรับปรุง ยังขาด

ทักษะการใช้ภาษา ไม่สามารถสื่อสารข้อความให้เข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษ ขาดครู อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษและวิธีสอนเพื่อการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยะนุช พุดแก้ว (Pudkaew, 2004 as cited in Hongsachet, 2010) พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.45 ต้องการรับการอบรมเพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ในด้านเนื้อหา รวมถึงเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของประเทศไทยเพื่อก้าวสู่อาเซียนนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของไทย โดยมีประเด็นด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของประเทศในภูมิภาคอาเซียน เครื่องมือที่ทำให้ทุกคนได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงคือภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางของอาเซียนและเป็นภาษาที่โลกใช้สื่อสารกัน หากเราสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีจะเป็นการเปิดโอกาสของเราให้กว้างยิ่งขึ้น (Thepkanjana, 2013)

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวที่เกิดจากการจัดตั้ง สมาคมอาเซียนทำให้ประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิธีที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จะต้องมุ่งการพัฒนาไปที่ครูระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยต้องให้มีการสร้างแบบการพัฒนาทักษะ

การสื่อสารโดยเน้นทักษะด้านการฟังและการพูด โดยเฉพาะกับครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาวิจัย เรื่อง แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
2. เพื่อประเมินทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
3. เพื่อสร้างแบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
4. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเพื่อสร้างแบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสำหรับใช้กับครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคม

อาเซียน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด โดยการรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ แบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้ 1) ตัวแปรต้น คือ แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง และทักษะการพูด และ 2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง และทักษะการพูด

2. ขอบเขตประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนภาษาอังกฤษทุกสังกัด ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 296 คน และ นักเรียน

ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาทุกสังกัด ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

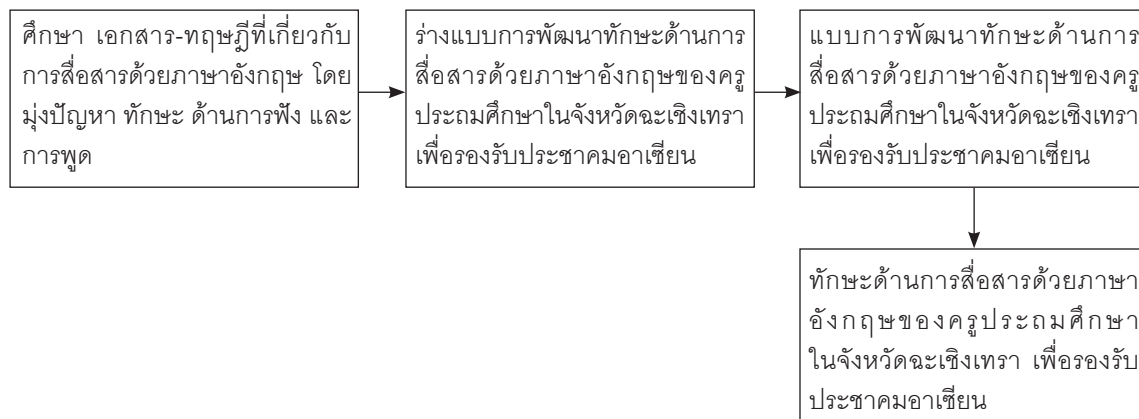
กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา 169 คน กับกลุ่มทดลองแบบพัฒนาเป็นนักเรียน จำนวน 210 คน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ทั้งในพัฒนาครูและนักเรียน มีผลการพัฒนาก่อนและหลังการใช้แบบการพัฒนามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการใช้แบบการพัฒนามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 2 กลุ่ม คือ 1) ครูระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนภาษาอังกฤษทุกสังกัดในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 296 คน และ 2) นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในสถานศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ในการศึกษาครั้งนี้ มีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการประเมินทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้กลุ่มตัวอย่าง 169 คน จากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) 2) ขั้นตอนการร่างแบบการพัฒนาด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครู ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงจากผู้เข้ารับการประเมินตามข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และ 3) ขั้นตอนการใช้แบบการ

พัฒนาด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จาก 7 โรงเรียน ๆ ละ 30 คน รวม 210 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. จัดทำเครื่องมือ ดังนี้ 2.1) (ร่าง) แบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ 2.2) แบบประเมินทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครู 2.3) แบบประเมินความเหมาะสมของแบบพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

3. นำเครื่องมือทั้งหมดไปใช้พัฒนาครูจำนวน 30 คน และทำการประเมินผล

4. นำมาวิเคราะห์และสรุปผล แล้วทำการปรับปรุงเครื่องมือ โดยใช้การสนทนากลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญ 9 คน ที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและจบไม่ตรงวิชาเอก อาจารย์มหาวิทยาลัยสังกัดสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน เพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับครูไปใช้

ในการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย แบบประเมินทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน และแบบประเมินทักษะการสื่อสารของนักเรียน

5. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน แล้วเลือกข้อคำถามที่ได้ค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 แล้วทำการปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 210 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6. ประสานไปยังโรงเรียนเพื่อเชิญครูที่เป็นโรงเรียนทดลองใช้แบบการพัฒนา มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจในวิธีใช้แบบการพัฒนา

7. ครูดำเนินการทดลองใช้แบบการพัฒนา กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ในชั่วโมงการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามวิธีการที่กำหนด

8. หลังจากดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล

9. นำแบบที่ใช้ในการทดลองสอน มาทำการสรุปอีกครั้ง จากข้อแนะนำที่ได้จากครูที่เป็นกลุ่มทดลองใช้แบบ เพื่อสรุปรูปแบบที่สมบูรณ์

10. จัดทำเอกสารฉบับสมบูรณ์ และจัดทำคู่มือการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร เป็นแบบที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1.1 การบรรยายบุคคล (person) เป็นการสนทนาเป็นประโยคบอกเล่าเพื่ออธิบายถึง ลักษณะของบุคคลที่มองเห็นได้ เช่น อายุ ส่วนสูง สีมผม ลักษณะรูปร่าง ใบหน้า ดวงตา รวมถึงการกล่าวถึงบุคลิกภาพของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ที่บ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของบุคคล ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ 1) physical appearance: age, height, build, hair, face and eyes และ 2) personality: positive and negative

1.2 การพูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรก (hobby) เป็นการสนทนาเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายหรือเล่าเรื่องของตนเอง และ/หรือ กล่าวถึงผู้อื่น ในลักษณะการพูดคุยถึงงานอดิเรกที่ชอบ ถนัด รูปแบบของกิจกรรมยามว่างที่ทำเป็นประจำ ความชอบส่วนบุคคลของตนเอง และผู้อื่นที่ตนรู้จัก และสถานที่ที่ไปทำกิจกรรมหรือเล่นกีฬานั้นอยู่เป็นประจำ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 1) topic: advantages of hobby, type of activity, free time, person, free time activity and place. 2) sports and activities: play, do and go. 3) free time activities: verbs and activities and time expressions.

1.3 การบอกทิศทาง (direction)

เป็นการสนทนาเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่ออธิบายหรือบอกทาง ในลักษณะการพูดคุยเพื่อสื่อสารเส้นทาง การเดินทาง การบอกจุดหมายปลายทางให้กับผู้อื่น ในลักษณะการบอกทิศทาง ตรงไป เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา ข้ามแยก อยู่มุมตึก อธิบายถึงจุดที่จะไป มีสิ่งที่สังเกตเห็นได้ง่ายในบริเวณใกล้เคียง อยู่ตรงกันข้าม ด้านหลัง ด้านหน้า ระหว่างสิ่งก่อสร้างอะไร สามแยกสี่แยก ไฟแดง รวมถึงบอกชื่อเรียกสถานที่และบริเวณใกล้เคียงได้ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ

- 1) giving directions: go straight on, go along (the river), intersection, junction, turn right, turn left, roundabout and traffic lights.
- 2) preposition: next to, near, between, opposite, in front of and behind.
- 3) places: museum, bank, library, school, zoo, restaurant, police station, hotel, hospital and post office.

1.4 การสอบถามและการอธิบาย

(inquiries and explanations) เป็นการสนทนาเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษในการอธิบายถึงสิ่งที่ต้องการ สินค้าที่ต้องการจะซื้อจะขาย อธิบายบอกลักษณะ สรรพคุณ ประโยชน์ วิธีใช้ สี

ความสะดวกในการค้นหา เพื่อให้เกิดความสนใจ มีความต้องการอยากจะได้ ประกอบด้วย 2 ประเด็น คือ

- 1) vocabulary related to permission and request and synonyms: permission (n), consent (n), consent (v), allow (v), permit (v), request (n), request (v), require (v), desire (n) and desire (v).
- 2) useful English vocabulary for asking permission and making requests: lend (v), show (v), give (v), turn down (v), use (v), borrow (v), help (v), speak (v), turn on (v), send (v), arrange (v), spell (v) and change (v).

2. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูในภาพรวมหลังการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) โดยก่อนการพัฒนามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.49$) และหลังการพัฒนามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมและรายด้านสูงกว่าก่อนการพัฒนา

ส่วนผลการเปรียบเทียบในก่อนและหลังการพัฒนา ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบในก่อนและหลังการพัฒนา ในภาพรวมและรายด้าน

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	ก่อนการสอน			หลังการสอน			t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. สื่อสารประโยคได้สมบูรณ์	2.40	.67	น้อย	2.66	.66	ปานกลาง	-2.50*	.018
2. การออกเสียงสอดคล้องกับเจ้าของภาษา	2.53	.63	ปานกลาง	2.84	.53	ปานกลาง	-3.53*	.001
3. ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	2.53	.53	ปานกลาง	3.00	.59	ปานกลาง	-4.07*	.000
4. คำตอบแตกต่างเล็กน้อยกับรายละเอียดของคำถาม	2.57	.86	ปานกลาง	3.06	.74	ปานกลาง	-4.79*	.000
5. ตอบคำถามได้ครอบคลุมประเด็นอย่างสมบูรณ์	2.43	.82	น้อย	2.93	.87	ปานกลาง	-3.75*	.001
รวม	2.49	.72	น้อย	2.90	.67	ปานกลาง	-7.33*	.000

3. ผลการวิจัย พบว่า แบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด โดยใช้หลักการและฝึกปฏิบัติรวมกันกับการใช้แบบฝึก ประกอบด้วย 1) การให้บริการหรือช่วยเหลือ (service) เป็นการสนทนาพูดถามตอบและออกแบบบทสนทนาในสถานการณ์ขอยืม/เสนอความช่วยเหลือได้ สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 1.1) function: asking for borrow, asking for help. 1.2) vocabulary: stapler, pen, pencil, eraser, book, ruler, crayon, pencil case, chalk, cutter paper clip. 1.3) structure: could i borrow your stapler? yes, here you are. 2) การพูดคุยเกี่ยวกับงานอดิเรกและการพักผ่อน (hobbies)

เป็นการสื่อสารเพื่อฝึกพูดบรรยายภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชอบและมีความประทับใจในกิจกรรมยามว่าง (งานอดิเรก) ทำให้การสนทนาน่าสนใจและสื่อความหมายได้ ประกอบด้วย 3 ประเด็น คือ 2.1) function: asking about free time and entertainment, giving information. 2.2) vocabulary: running, fishing, boxing, skiing, swimming, singing etc. 2.3) structure: what's he doing? /what's his hobby? he is swimming / his hobby is swimming. 3) การบอกทิศทาง (direction) เป็นการพูดสนทนาเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษในการอธิบายหรือบอกทางในลักษณะการพูดคุยเพื่อสื่อสารเส้นทาง การเดินทาง การบอกจุดหมายปลายทางให้กับผู้อื่น ในลักษณะของการบอกทิศทาง ตรงไป เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา ข้ามแยก อยู่มุมตึก หรืออธิบายถึงจุดที่จะไป มีสิ่งที่สังเกตเห็นได้ง่ายที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง อยู่ตรงกันข้าม ด้านหลัง ด้านหน้า อาคารหรือ

สิ่งก่อสร้าง สามแยก สีแยก ไฟแดง รวมถึงสามารถบอกชื่อเรียกสถานที่และบริเวณใกล้เคียงได้ ประกอบด้วย 2 ประเด็นคือ 3.1) vocabulary: near, next to, behind, opposite, in front of, between, turn right, turn left, go straight, go ahead. 3.2) structure: the temple is near the...how can we go to... 4) ครอบครัวของฉัน (my family) เป็นการสนทนาเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษในการพูด/ฟัง ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เพื่อแนะนำตนเอง บอกถึงลักษณะคนในครอบครัว ลักษณะความคล้ายความเหมือนของคนในครอบครัว หุ่น รูปร่างลักษณะ ประกอบด้วย 3 ประเด็นคือ 4.1) function: describing about your family บรรยายลักษณะบุคคลในครอบครัว 4.2) vocabulary: big, fat, thin, slim, small, short, tall etc. 4.3) structure: what does

she look like? she is..., she has..., he is., he has...

4. ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน หลังการใช้แบบพัฒนามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) โดยก่อนการใช้แบบพัฒนามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$) ซึ่งพบว่าหลังการใช้แบบพัฒนามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมและรายด้านสูงกว่าก่อนการพัฒนา ส่วนผลการเปรียบเทียบการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนา ในภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบในก่อนและหลังการใช้แบบพัฒนา ในภาพรวมและรายด้าน

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	ก่อนการสอน			หลังการสอน			t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. สื่อสารประโยคได้สมบูรณ์	2.54	.99	ปานกลาง	3.87	1.02	มาก	-33.23*	.000
2. การออกเสียงสอดคล้องกับเจ้าของภาษา	2.41	.86	น้อย	3.51	.77	มาก	-41.83*	.000
3. ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	2.55	1.07	ปานกลาง	3.76	.98	มาก	-24.04*	.000
4. คำตอบแตกต่างเล็กน้อยกับรายละเอียดของคำถาม	2.90	1.21	ปานกลาง	4.00	1.25	มาก	-34.39*	.000
5. ตอบคำถามได้ครอบคลุมประเด็นอย่างสมบูรณ์	2.63	1.11	ปานกลาง	3.73	1.16	มาก	-31.69*	.000
รวม	2.61	.98	ปานกลาง	3.77	.93	มาก	-49.60*	.000

อภิปรายผลการวิจัย

1. ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทราที่ไม่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ก่อนการพัฒนาอยู่ในระดับน้อย หลังการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ หงษาชาติ (Hongsachai, 2010) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่ พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่สำเร็จ การศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชากานต์ เคนชมพู (Kanchompu, 2013) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากครูผู้สอนไม่ตรงสาขาวิชาเอกต่อผลการทดสอบศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ครูภาษาอังกฤษขาดแคลนเป็นจำนวนมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศไทย ทำให้ไม่สอดคล้องกับการปรับหลักสูตรภาษาอังกฤษ เมื่อพัฒนาการสอนเพราะยังขาดครูที่เชี่ยวชาญและสอดคล้องกับการวิจัยของ อนุชา เจริญโพธิ์วีรฉัตร สุปัญญา และ วิภาวรรณ ดินนังวัฒนะ (Jarernpho, Supanno & Tinnongwattana, 2016) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาตนเองเพื่อเสริมสร้างพลัง ด้านการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูตำรวจตระเวนชายแดน พบว่า บุคลากรเป็นข้าราชการตำรวจเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ทำการ

จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร จึงไม่มีความชำนาญด้านการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร และไม่มีครูคนใดมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีทางภาษาอังกฤษ ทำให้ครูไม่รู้จักวิธีการปูพื้นฐานภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับต้นให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการวิจัยของ นวพร ชลารักษ์ (Chararuck, 2016) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง สภาพการการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า จำนวนครูในโรงเรียนไม่เพียงพอจึงมีการมอบหมายการสอนไม่ตรงกับคุณวุฒิ ครูผู้สอนส่วนหนึ่งไม่มีคุณวุฒิบางส่วนจบสาขาประถมศึกษา แม้ว่าจะสอนให้ทุกวิชาแต่ขาดความแม่นยำในเนื้อหาภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพาชา นวลหลง ยงยุทธ์ อินทจักร์ และ สุกัญญา รุจิเมธภาส (Nongrong, Intajak & Rujimethapas, 2015) ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียน ดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูโดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ครูมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนมาก ปัญหา มีระดับรุนแรงมาก ได้แก่ ครูใช้ภาษาอังกฤษไม่คล่อง คุณวุฒิครูไม่ตรงเอกภาษาอังกฤษ ครูไม่มีโอกาสได้ดูงานหรืออบรมการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา และครูใช้ภาษาและสื่อความหมายกับผู้เรียนไม่ถูกต้อง

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของครู เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ก่อนและหลังการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยรวมและรายด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพมาศ หงษ์ชาติ (Hongsachat, 2010) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่ พบว่า กระบวนการในการฝึกอบรมปฏิบัติการที่มีวิธีการเสริมสร้างความรู้ และขั้นตอนในการฝึกอบรม ทำให้ครูมีพัฒนาการความรู้ภาษาอังกฤษ ทักษะการสื่อสารและวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ และทางในการพัฒนาครูมีความสอดคล้องกับแนวแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่ คือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการวิจัยของ เยาวลักษณ์ มูลสระคู สมนึก ภัททิยธนี และ รัชนีเพ็ญ พลเยี่ยม (Moonsarku, Pattheyanee & Phonyame, 2015) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า แรงจูงใจเป็นสมรรถนะที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 58 ของกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่าครูสอนภาษาอังกฤษต้องได้รับการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ครูต้องพัฒนาและ

ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สิทธิศักดิ์ เจียงวงศ์ ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน และ ปิยะธิดา ปัญญา (Jengwong, Phusiaon & Punya, 2016) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมของครูเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: การวิจัยแบบผสมวิธี พบว่า เมืองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ 34 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่ 13 ครูควรมีกิจกรรมที่เพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาภายในกลุ่มประเทศอาเซียน ครูต้องมีความรู้ความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน

3. ผลการใช้แบบพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมเมื่อนำแบบพัฒนาทักษะมาใช้จัดการเรียนการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้แผนพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง หลังการใช้แบบพัฒนาทักษะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา และ สิทธิพล อาจอินทร์ (Singtongla & Argin, 2012) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ โดยผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ร้อยละ 83.33 นักเรียนมีทักษะฟังการพูดดีขึ้น และสอดคล้องกับการวิจัยของ วรางคณา เค้าอัน (Kho-on, 2017) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน 3.40 และหลังเรียน 4.47 แสดงให้เห็นว่าแบบการพัฒนาสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้

4. การเปรียบเทียบผลการใช้แบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน เมื่อใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังการใช้แบบพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน สอดคล้องกับการวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา และ สิทธิพล อาจอินทร์ (Singtongla & Argin, 2012) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ย 24.20 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.67 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศักดิ์ ศรีวรกุล (Sriworakul, 2013) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model พบว่า การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนัฐ จุยกัด

ขจร มีสัจย์ ธาดา สมานิ และ อนุสรณ์ คนกล้า (Chuyklud, Mesad, Smani & Khonkla, 2017) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับสามเณร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนโสภณจรรย์ธรรมวิทยา อำเภอเชียงของจังหวัดเชียงรายพบว่าภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ค่อนข้างดี ทำให้สามเณรทุกระดับสามารถเรียนรู้อย่างเข้าใจ และมีประสิทธิภาพ โดยสามเณรทำคะแนนหลังเรียนได้ดีขึ้นมากทุกระดับชั้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐธิดา อาจปฐ วรวิมล ดัตถวิสุทธิ และ นภาพรทรัพย์ เลิศปรีดากร (Artpru, Tutwisoot & Lerdpreedakorn, 2017) การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียน 32.45 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน 77.44 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูอยู่ในระดับน้อยดังนั้นหน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรครูวิชาเอกภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนที่ยังไม่มีครู

วิชาเอกภาษาอังกฤษให้ครบทุกโรงเรียนเพื่อเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

2. หลังการพัฒนาทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษครูพบว่า ทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของครูสูงขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หากยังไม่สามารถดำเนินการจัดสรรครูวิชาเอกภาษาอังกฤษกับโรงเรียนได้ครบ หน่วยงานต้นสังกัดควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับครูที่ไม่จบเอกภาษาอังกฤษต้องทำหน้าที่สอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

3. จากการศึกษาวิจัยพบว่า ทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบฝึกทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ การฟัง และการพูดนักเรียนสูงกว่าคอนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ครูจึงควรพัฒนาสื่อ

เพื่อใช้พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารที่มีการฝึกฟังและพูด

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัย การสร้างแบบการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ โดยเน้นด้านการอ่านและเขียน

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้าน ฟัง พูด อ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ควรทำการศึกษาวิจัย การออกแบบพัฒนาทักษะการสื่อสาร ของนักเรียน นักศึกษาระดับอื่น ๆ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. ควรทำการวิจัยแบบการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ โดยใช้ระบบดิจิทัล

REFERENCES

- Artpru, N., Tutwisoot, W. & Lerdpreedakorn, N. (2017). The development of English-speaking ability using role playing activities of Prathomsuksa 3 students. The 17th Conference of national research graduate network North Rajabhat University (in Thai)
- Best, J.W. & Kahn, J.V. (1993). Research in education. 7th edition. Boston, M.A.: Allyn and Bacon.
- Chararuck, N. (2016). State of English instruction of Thai teachers of Prathomsuksa 6. FEU Academic Review. 10(2), 130-141. (in Thai)
- Chuyklud, C., Mesad, K., Smani, T. & Khonkla, A. (2017). The development of English skill with the improved English skill exercises in preparation for the ASEAN community of Mathayom1-6 in Soponjariyadhamawittaya School, Chiangkhong District, Chiang Ra Province. Journal of Pacific Institute of Management Science. 3(1), 115-122. (in Thai)

- Hongsachat, N. (2010). Developing a training model for primary school English teachers through the integration of postmodern linguistic conceptual framework. *Journal of Liberal Arts*. 2(2), 48-67. (in Thai)
- Jarernpho, A., Supanno, W. & Tinnongwattana, W. (2016). Self-development approach to English teaching empowerment for border patrol police teachers. *Kasetart Journal of Social Sciencens*. 37(2016), 75-85. (in Thai)
- Jengwong, S., Phusiaon, S. & Punya, P. (2016). Developing indicators of teacher readiness to ASEAN: mixed methods Research. *Journal of Education, Mahasarakham University*. 10(Special Edition). 957-973. (in Thai)
- Kanchompu, R. (2013). The impact of the teachers teaching in ordinary national educational test does not match the performance of the students in Chaiyaphum. M.E. Program in Economics and Management. Business Economics Program, Faculty of Economic Development, National Institute of Development Administration. (in Thai)
- Kho-on, W. (2017). Enhancing communication skills of Prathomsuksa 4 students using situation-based leaning. M.E. Department of Curriculum and Instruction College of Education Science, Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Educational and psychological measurement. NY: McGraw-Hill. Lamphun Primary Educational Service Area 1. FEU Academic Review. 10(2), 130-141. (in Thai)
- Moonsarku Y., Pattheyanee, S. & Phonyame, R. (2015). Development of indicators for English teachers' competency in Roi-Et Province Primary Educational Service Area Office. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*. 21(2), 250-265. (in Thai)
- Nongrong, T., Intajak, Y. & Rujimethapas, S. (2015). The scenarios and problems of English learning and teaching for Prathomsuksa 4-6 in Dararajchawit School Group under The Uttaradit Primary Educational Service Area Office 1. National and International Conference Interdisciplinary Research for Local Development Sustainability 15th, 491-502. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (n.d.). Thai education in ASEAN framework. Retrieved December 22, 2016, from <http://natres.psu.ac.th/office/plan/Plan/AEC/policy%20AEC2.pdf> (in Thai)

- Singtongla, W. & Argin, S. (2012). The Development of English listening skill of grade 5 students using communicative approach. Journal of Education Khon Kaen University. 35(3), 56-64. (in Thai)
- Sintapanon, S., & Verakaitrunton, J. (2013). Learning the new teachers. Bangkok: 9119 Printing Techniques. (in Thai)
- Sriwarakul, S. (2013). The development English skills of Prathomsuksa 4/7 student using B-SLIM Model in primary school 2013. Research report. Academic Department, Assumption Primary School. (in Thai)
- The Secretariat of the Cabinet. (2014). Policy statement of the Cabinet General Prayut Chuno-cha, prime minister, announces to the national legislative assembly. Bangkok: Cabinet and Gazette Publishing. (in Thai)
- Thepkanjana, P. (2013). Ministry of Education is ready to drive education to ASEAN community. Retrieved December 23, 2016, from <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=32088&Key=news2> (in Thai)
- Tumjai, A. (2007). Preparing for ASEAN. Retrieved December 22, 2016, from <http://oknation.nationtv.tv/blog/keaw-k/2013/09/02/entry-1> (in Thai)
-